

Dani Álvarez exposa a Igualada

L'Estival d'Igualada acull l'exposició del cantant de jazz

El cantant **Dani Álvarez** exposa la seva obra fotogràfica a la galeria Artèria d'Igualada fins al 31 de juliol. Amb el títol *En què pensen els músics?*, **Álvarez** posa imatge als moments d'introspecció dels seus companys jazzístics, amb molts dels quals ha compartit escenari. Aquesta exposició es desenvolupa en el marc de l'Estival de la localitat igualadina, cita imperdible per als amants del jazz. Per complementar-la, el cantant també oferirà un concert-vermut el proper diumenge 28 amb **Marcel·lí Bayer** i **Santi Careta**.

Galeria Artèria (Igualada) Foto: Arxiu Artèria

La galeria igualadina Artèria acull l'exposició *En què pensen els músics?*, de **Dani Álvarez**, fins al 31 de juliol. Amb la intenció d'apropar-se al jazz des de diferents branques artístiques, l'Estival d'Igualada inclou aquest projecte a la graella d'actes. D'aquesta manera, el cantant català també oferirà un concert-vermut amb **Marcel·lí Bayer** i **Santi Careta** el diumenge 28 de juny al passatge Capità Galí, compartint localització amb la mostra fotogràfica.

Enderrock: La música i la fotografia van agafades de la mà en la teva trajectòria professional. Explica'ns d'on va sortir aquesta passió teva per les imatges.

Dani Álvarez: La fotografia m'ha interessat de sempre. El meu pare és molt aficionat a la fotografia i a casa s'han fet i s'han vist moltes fotos (recordo especialment una visita a la George Eastman House, el museu de la Kodak, on hi ha la col·lecció més gran del món de fotografia antiga, quan tenia cinc anys), però m'hi vaig començar a capbussar més fonament fa prop de vuit anys, treballant en tasques de documentació i arxiu. Vaig mig especialitzar-me en la gestió d'arxius fotogràfics, primer a l'arxiu de la Pedrera, després a la Fundació Palau, amb l'arxiu personal de Palau i Fabre, i sobretot, fa cinc anys, quan per sort meva em van encarregar inventariar tant l'arxiu personal com la col·lecció de **Toni Catany** per a la Fundació que du el seu nom. L'any i mig que vaig passar treballant amb l'obra colossal de **Toni Catany**, al costat del fotògraf, va ser una autèntica escola de fotografia i no tinc cap dubte que ha estat fonamental en l'educació de la meua mirada. I justament va ser per aquella època que em vaig comprar la primera càmera mig digna i vaig començar a fer fotos amb una certa constància.

EDR: Per què vols mostrar precisament els músics mentre pensen?

D.Á: Hi ha diferents motius, alguns de voluntaris i altres per necessitat: en primer lloc, m'interessa molt el que passa als marges de l'acció. En el cas dels concerts, quan un músic està fent un solo, em crida molt l'atenció veure què fan la resta dels músics, especialment els que en aquell moment no estan tocant, com viuen la música dels companys o els compassos d'espera. Solen ser moments molt expressius i d'introspecció i, a més, en estar en segon pla, els retrats solen ser més naturals. No hi ha aquesta consciència de ser el focus d'atenció que es té quan s'està cantant, o quan es fa un solo. A més, jo acostumo a fer concerts de jazz, on no hi ha la il·luminació espectacular, el vestuari ni l'actitud escènica dels concerts de pop o rock, i això obliga a buscar altres coses per fer una foto digna, com l'expressivitat dels rostres. I després hi ha un motiu fonamental, que són les limitacions tècniques: vaig començar a fer fotos de concerts amb un equip molt precari, gens indicat per a aquest tipus de fotografia; això m'obligava a tirar a velocitats molt baixes i no tenia més remei que centrar-me en els músics que estaven quiets o gairebé... Quan he anat millorant l'equip, amb una càmera bona i objectius lluminosos, he seguit fent aquestes fotos pel que comentava abans, perquè a banda de qüestions tècniques realment em fascinen aquestes imatges. Amb tot, no he tingut d'entrada la voluntat o la consciència d'estar fent una sèrie o un projecte, simplement no puc evitar veure i fer aquest tipus de fotos. Va arribar un punt en què em vaig adonar que tenia moltes fotos de músics que pensaven (o que ho

semblava) i vaig decidir agrupar-les en aquesta sèrie, però tot això ha vingut després.

EDR: Tens un altre projecte fotogràfic entre mans?

D.Á: Els projectes fotogràfics no s'acaben mai! D'entrada, seguir fent fotos de concerts mentre em segueixi fent vibrar i m'emocioni com fins ara. També em ronden pel cap un parell de projectes que no sé si arribaré a fer mai: m'agradaria documentar d'una manera més o menys extensa les festes populars a les Balears (vaig fer una primera temptativa el gener passat amb la Festa de Sant Antoni a Artà, a Mallorca, que podeu veure aquí), i també tinc un projecte que no he arribat a començar, que es diu *El món és el meu saló de lectura*. Hi vull retratar gent que llegeixi en espais públics, perquè és una cosa que a mi m'agrada molt fer i em sembla molt interessant això que provoca, la capacitat d'aïllar-te completament de l'espai on et trobes i submergir-te en la trama, o en els versos.

L'Estival d'Igualada es durà a terme del 25 al 29 de juny amb una edició més llarga i una graella de programació que inclou conferències, el Vadefoodies, un festival gastronòmic paral·lel, i aquesta exposició jazzística. Al web oficial del festival trobareu més informació sobre els horaris i lloc dels concerts.